

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

394.4

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *Vitézavatás a Várkertben*

Forrás:

Pesti Hírlap

Bp.
(Hely)

1921. 8. 23

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Vitézavatás a Várkertben.

Vasárnap délelőtt a királyi várkert déli lejtőjén lélekemelő diszes ünnepség keretében ütötte vitézzé Horthy Miklós kormányzó, a vitézi rend főkapitánya, azokat a hősokeket, akik a vitézi telek elnyerésére érdemessé váltak. Pontban kilenc órakor érkezett meg az ünnepélyre a kormányzó, aki a kormány és a vitézi szék tagjai kíséretében az oltárral szemben álló emelvényen foglalt helyet, a notabilitások részére fentartott helyeken pedig a nemzetgyűlés tagjai, a püspöki kar, Csernoch János hercegprímás vezetésével és a törvényhatóságok képviselői sorakoztak. József főherceg a kormányzó mellett foglalt helyet.

Az ünnepség tábori misével kezdődött, amelyet P. Zadravecz István táborigazda celebrált fényes segédlettel, mise közben pedig a zenekar régi magyar egyházi énekeket adott elő. A mise után Raffay Sándor, Melles Emil, Keresztessy Sámuel áldó imát mondtak a vitézekre, amely után az ünnep legmegkapóbb része, a vitézzé avatás szertartása következett. A kormányzó, József főherceg, a miniszterek és a vitézi szék tagjai az oltár előtt emelt emelvényre vonultak, ott állott a vitézi ezüstasztal, a címeres terítők a feszület, a biblia, a kehely és a vitézi rend alkotmánya. A kürtösök jele után áhítatos csendben Horthy Miklós, a vitézi rend választott főkapitánya, messzehangzó ércs szóval mondott beszédet az egybegyűlt vitézekhez.

— Örökké égő oltárt emelek, — mondotta — mikor a nagy háboru legjobbjaik hozzákötöm a hazai rögökhöz. A vitézi rendnek hármas célja van, jutalmazni a vitézséggel párosult honfírelnyt, megtartani a nagyidők legjobbjaikat és biztosítani a hősokek nemzetiségének fenmaradását. Televény magyar földbe ültetem a vitézi rendet, adja Isten, hogy a véráztatta földben mihamarabb gyökeret verjen. Isten áldása kísérje a vitézi rend működését.

Vitéz Igmándy-Hegyessy Géza törzskapitány fölolvasta az avatandók neveit, majd Gálócsy Zsigmond, a vitézi rend főszéktartója, három ütést mért a vitézek főkapitányának diszkardjával a diszpajzszra, átnyújtotta a diszkardot báró Nagy Pál tábornoknak, aki a kormányzóknak kezébe adta.

A vitézek esküre emelték kezüket, hangosan mondták az esküt, a kormányzó pedig végighaladt a vitézek között, és a soronként letérdelő vitézeket sorról-sorra lépdelve a diszkarddal vitézzé ütötte. Amikor a kard érintette a térdelő vitézek vállait, a kard ütését e szavakkal kísérte:

— „Hadur nevében vitézzé ütlek.”

Most a vitézi jelvények feltűzése következett, a tábornokoknak jelvényeit maga a kormányzó tűzte fel, a többi vitézeket pedig a vitézi törzskapitányok. Ezzel az ünnepség befejeződött s mikor az új vitézzé avatott hősokek ott állottak a kormányzó előtt, végigviharzott a közönség, és a vitézek sorai között a kiáltás: Magyarország kormányzója, a vitézek első főkapitánya Horthy Miklós éljen. Zugott az éljenzés, majd beleolvadt a Hymusz hangjaiba az öröm és lelkesedés megnyilvánulása és a közönség a nemzeti imádság hangjai mellett oszlott szét.

A vitézi avatáson a következő tiszteket avatták vitézzé:

Nagybányai Horthy Miklós István ny. altábornagy pusztakakati birtokának várományosa: ifj. Horthy István, akit a szervezeti szabályzat értelmében tizenhét éves korában fognak vitézzé avatni, békési Csanády Frigyes, ny. gyalogsági tábornok és várományosa, békési Csanády Árpád szkv. főhadnagy, táborigazda, a hősi halált halt nagybányai Horthy Szabolcs dr. végrendeletének végrehajtója által ifj. Horthy Miklós mint egyenes örökös részére felajánlott pusztakakati birtokból az öt megillető részt vitézítésére által, gróf Zichy János Géza főhadnagy, az atyja gróf Zichy János által nagylángi birtokból felajánlott vitézi telek által, Nagy Pál ezredes, hajdúmegyei kapitány, nagymegyeri Raics Károly ezredes komárommegyei kapitány, Somogyi Pál ezredes vas megyei kapitány, Király Aurél százados, mosonmegyei kapitány, Toró Tivadar főhadnagy széktartó, Kemény Simon tartalékos hadnagy, báró Willerding Rezső gyalogsági tábornok, a nemzeti hadsereg főfelügyelője és mint várományosa ifjabb báró Willerding Rezső korvettheadnagy, monte-san-micheli Stadler István ny. altábornagy és várományosa Stadler István huszárszázados, fonódi Markóczy Antal tábornok, Csécsi Nagy Imre tábornok, Szívós Wald-

vegél József ezredes, Gombos Zoltán ezredes, Dobák Géza ny. ezredes, Bethlenfalvi Bethlenfalvy ny. ezredes és várományosa, Bethlenfalvy Péter főhadnagy, Falusy Jenő alezredes, Kasay Béla őrnagy, Császi József százados, Zalai Károly százados, Tihanyi Szilárd százados, Török Gyula főhadnagy, Robogány Ede főhadnagy, Kocsis Antal főhadnagy, Tomcsó János t. tüzérfőhadnagy, Szügyi Zoltán főhadnagy, ferenceszentmiklósi Artner Kálmán, Horváth Imre, Rátvay Imre és laborfalvi Berde Gábor ezredesek, dittrichsteini Dittrich Antal ny. alezredes, Gáli Ernő őrnagy, zsarolyáni Márton Ernő, Vida Gyula, Podusiczky Alfréd, Tanító Béla, Magyarosi Sándor, Elek Antal századosok, Máté (Mattesz) András t. százados, Vén Zoltán, Sziklai Odön, Kasztory Antal, Csukonyi Ferenc, Molnár András, Molnár Nándor, Szehtkirályi (Kern) Dezső és Bartha Zoltán főhadnagyok, Igmándy Hegyessy Iván, ny. főhadnagy, Jászói Berczik László dr, Ujvári Géza, Irányi László, galánthai Balogh Gábor dr, gyulafehérvári Balogh Gábor dr, Nagy Ede és dr Pokorny István t. főhadnagyok, Kókay László, Molnár János és Máté Gyula t. hadnagyok, ifj. szandai Sréter István huszárfőhadnagy, mint vitéz szandai Sréter István vitézi törzskapitány várományosa, limanovai Muhr Albert, mint a hősi halált halt limanovai Muhr Ottmár ezredes várományosa.

Délben a Tiszti Kaszinó épületében vitézi áldomás volt, amelyen az első felköszöntőt gr. Bethlen István miniszterelnök mondotta, ki a vitézek legvitézebbjét, a kormányzót éltette. Báró Nagy Pál gyalogsági tábornok, báró Csanády Frigyes ny. gyalogsági tábornok, Szabó György tartalékos őrmester után nagyatádi Szabó István földművelési miniszter a Vitézi Széket méltatta, majd Horthy kormányzó jó tanácsokkal látta el az új életpályájukat megkezdő vitézeket, József főherceget köszöntötte, aki válaszában annak a reményének adott kifejezést, hogy amint a vitézek egyesek voltak a haza védelmében, úgy egyesek lesznek a haza felépítésében és a kormányzó támogatásában. Ő mindig, úgy most és a jövőben is a kormányzó mellett áll és őt teljes erejével támogatja.

Az istálbontás után a kormányzó a vitézek viharos éljenzése közben hagyta el a termet.